

Osoitan kysymykseni niille, joiden tulisi olla vartijoina Kristuksen seurakunnassa (kirkossa).

Evangelisluterilaisen kirkon kirkolliskokous hyväksyi 7.5.98 asiakirjan: Yhteinen julistus vanhurskauttamisopista (YJV). Ratkaisu oli ennakoidun kaltainen: Äänestystulos 88-17. -Rooma-juna lähti. Luterilaisen kirkon paluumatka alkoi hiljalleen kohti keskiajan hämärää.

Kaikki nukkuivat. Piispat ensimmäisessä luokassa! Hengellinen pimeys lähes käsin kosketeltava! Harvoja hätäisiä huutoja kantautui pimenevään yöhön: `Rooma ei ole muuttunut! Paavi ei ole muuttunut! Meidän luterilainen kirkkomme on muuttunut - se on eksyksissä - suunta on väärä.!

Hetki oli masentava. Kukaan ei kuullut. Väärä tie oli valittu! Luopumuksen tie... Täytyikö näin käydä, että kirjoitukset kävisivät toteen? Kts. [Matt.25:5](#).

Uskovien tulisi tehdä tapahtuneesta johtopäätöksensä ja poistua junasta.

Kritiikin on muututtava teoiksi. On valvomattomuutta olla kuuliainen kirkon ulkonaiselle, aikaansa sidotulle instituutiolle opin jäädessä toiselle sijalle.

Ei voida sanoa, että kansankirkkomme on vielä Kristuksen kirkko, vaan että sen sisällä on pieni Kristuksen ekklesia.

On myös pään pensaaseen pistämistä ajatella, että kirkossa pysytään niin kauan, kuin siellä luetaan Isä meidän - rukous. On turmiollista viivyttää perusratkaisun tekemistä monilla eri syillä. Pelin hinta ovat uupuvat sielut ja `saalistajat` korjaavat jo satoa.

Ei liene myöhäistä pyrkiä Kristuksen kirkon tuntomerkit todellistavaan seurakuntaan - vaikka pienessäkin mittakaavassa...Keskustelun aika on nyt. On erottauduttava `Koorahin joukoista`, [4 Moos.16:19-21](#).

Miksi ei vartijat valvo?

Maila Kumpulainen

opettaja

Sonkajärvi

Valoa ristiltä 6/1998

